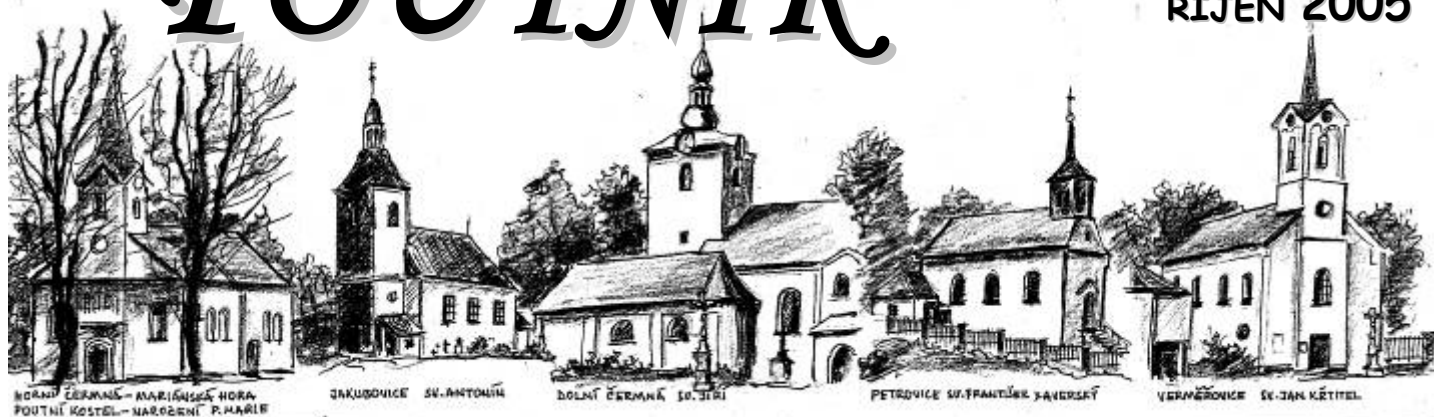

POUŤNÍK

ROČNÍK IX
ŘÍJEN 2005

VYDÁVAT PLODY DUCHA SVATÉHO

Milý čtenáři, naše lidská přirozenost, která je vybavena dovednými smysly, nám nabízí nejednu radost ze života. Oči například pozorují krásu západu slunce nebo úsměv dítěte. Sluch nám umožňuje slyšet jak zpěv ptáků, tak i umění hudebních tvůrců. Skrze řeč se můžeme navzájem domlouvat. Naše dlaň okamžitě reaguje na stisk ruky přítele. Vůně květin nebo čerstvého pokrmu nám přináší osvěžení všedního života. Kolik dobra se nám z daného stvoření dostává. Přesto apoštol Pavel nám právě ve vztahu k smyslům radí určitou ostražitost, dokonce Galaťanům píše:

Ale ovocem Ducha je zdrženlivost.

V každém lidském bytí se neustále ozývají nejružnější touhy a žádosti. Od těch běžných, často tělesných, až k těm duchovním. Rádi se najíme, dáme si sklenici piva, se zájmem popovídáme se známými. Ale už to bude hodně jiné a hlavně o něčem jiném, když se naše denní pozornost bude točit jenom okolo jídla, pití a zábavy. Znat míru užívání stvořených věcí, poznat onen rozhodující okamžik, kdy svým smyslům musíme říct pevně: „Dost, to již stačilo.“ Takové jednání činí člověka zralým a pomáhá mu, aby se stal skutečnou osobností.

Televize, internet i časopisy denně nabízejí divákům a čtenářům celé množství erotických zážitků a sexuálních hrátek. Podle výzkumů sledovanosti internetových stránek se zcela jasně umístil na prvním místě server, zabývající se erotikou a sexem. V médiích dostávají nejvíce prostoru ke sdílení svých rad sexuologové, kteří se vysmívají jakékoli zdrženlivosti v oblasti tělesné lásky, a naopak radí užívat si sexuální rozkoše plnými doušky. Dopady negace zdrženlivosti nenechávají na sebe dlouho čekat. Lidé nepropadávají jen závislosti na alkoholu, nikotinu či drogách, ale také je ohrožuje spoutanost erotickým hledáním nových a silnějších zážitků. Uvolněnost v oblasti tělesné lásky totiž zákonitě vede ke ztrátě vnitřního pokoje, radosti i krásy přirozeného lidského úsměvu, což dosvědčují například „vyžité“ tváře mladých děvčat z nočních klubů. Nic tak rychle nechátrá jako tělo oddávající se pohlavní prostopášnosti. Takový člověk paradoxně pustoší krásu, která ho před časem přitahovala a okouzlovala.

Není pochyb, že člověk je bytost tělesně – duchová. Užívá proto viditelných znamení k tomu, aby mohl vyjádřit skutečnosti duchovní a neviditelné. I naše tělo, a tedy i projevy sexuálního jednání, patří do kategorie symbolu. Můžeme jím vyjádřit své darování.

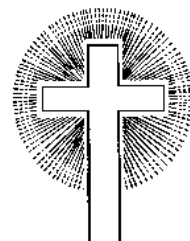
Zesnulý papež Jan Pavel II. to ve své jedné promluvě vystihnul: „Lidské tělo má snubní charakter. Je viditelným znamením, symbolem darování se lidské bytosti právě v lásce. Lidskou sexualitu musíme vidět v této sféře darování se. Sexuální jednání člověka, to

přece nejsou jen nějaké techniky, kterým se dá naučit instruktivními pořady. Lidská sexualita, to jsou gesta, která v sobě nesou hluboké poselství. Je to jednání, ve kterém vnější projev, řeč našeho těla, je nositelem a vyjádřením pravé lásky a odpovědnosti.“

Papež zde užívá pojmu „symbol“. Toto slovo pochází z řeckého „sym-ballein“, což v překladu znamená „spojit dohromady“. Lidská sexualita má být symbolickým jednáním. Tedy vnější gesta musejí odpovídat vnitřní rovině. Opakem slova „sym-ballein“ je „dia-ballein“, což značí roztržení. My věřící toto slovo známe z výrazu diabolický, d'ábelský. Sexuální jednání, které je odtrženo od roviny zodpovědné lásky, úcty a něžnosti, které slouží jen k využití a zneužití druhého, není symbolické, ale d'ábelské. Jasně ničí plán Boha s člověkem, pošlapává to krásné a dobré, co Bůh do tohoto daru všechno ukryl. Sexuální revoluce nastane až v době, kdy lidé odhalí a pochopí úžasnou krásu a hloubku, kterou Bůh spojil se skutečností naší duchovně-tělesné existence.

Není pochyb, že Bůh nestvořil lidské tělo jako nástroj pouhé zábavy a vykořisťování druhého. Apoštol Pavel v listě Korint'ánům vyzývá: „Oslavujte Boha svým tělem“ (1 Kor 6,20). To ve skutečnosti znamená naučit se své tělo správně užívat. Vyjadřovat jím sami sebe, rozumět mu jako znamení, symbolu darování se druhému. To také pochopil 21-letý Bertrand, který se v knize od Daniela Ange „Tvě tělo je stvořeno pro lásku“ svěřuje: „Když se spolu dva mladí lidé hned napoprvé vyspí, protože si myslí, že jsou do sebe zamilovaní, většinou se jejich vztah již od té chvíle rozpadá. Jestliže se sex považuje za základní podmínku pro zrod lásky, může lásku snadno zničit. Milovat neznamená jenom dávat, ale také odolávat: „Mám tě tak rád, že si jen pro tebe schovám svoji lásku.“

Pavel Seidl

MŠE SV. V BELLINGHAMU - USA

V neděli Američané na chladnějším západním pobřeží Pacifiku jezdí na výlety a navštěvují přátele. Kdo má jachtu nebo loďku, tak plachtí po moři, všeobecně se oddávají nicnedělání. Práce v neděli je zcela výjimkou. Ani na stavbě domku u sousedů jsem neviděl, že by někdo v neděli pracoval. Statistika USA uvádějí, že přes 85 % Američanů je věřících a většinou se hlásí k některé z církví či náboženských společností. V neděli navštěvují bohoslužby v kostele či ve sborovém domě.

V sobotu 25. 6. při cestě do Kanady jsme se podívali do hlavního kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v centru Bellinghamu. Kostel s vysokou špičatou věží je postaven z pálených cihel. Spáry cihel a nároží jsou obíleny, takže stavba zdaleka upoutá pozornost. Slohově je lze zařadit do novogotiky. Výstavbu kostela bych tipoval na začátek 20. století.

Vnitřek kostela byl vybiřený a též i „vybiřený“ od všech ozdob a klasického kostelního mobiliáře. V presbytáři ani památka po retáblu hlavního oltáře. Částečně v presbytáři a částečně v kostelní lodi bylo vysoké pódium, k němuž se vcházelo po šesti

schodech. Na rozlehlém pódium bylo sédes pro kněze a sedátka pro ministranty. Obětní stůl měl po stranách dvě svíce a byl bez květinové výzdoby. Po pravé straně obětního stolu stál vysoký kříž. Nic víc. Svatostánek, ani věčné světlo jsem neviděl.

Bylo 17.00 hod. a zrovna začínala mše sv. Před ní byla zřejmě udělena hromadná svátost křtu, tak 2 - 3 letým tmavým šikmookým dětem, které nesli rodiče na rukách v průvodu k oltáři. Netroufám si určit jejich národnost, zda to byli Asiati, nebo Indiáni. Šli za knězem k oltáři z levé boční kaple či prostory kostela. V čele průvodu šla asi desetiletá štíhlá, tmavá a těž šikmooká dívka v bílé komži, ve „vietnamkách“. Kráčela usebraně a důstojně. Vedle ní se kulil přetlustý hošík, kolébaje se ze strany na stranu. Za nimi o nic méně bytelný mladý pan farář. Ten se otáčel, ošival a pak si složil ruce za „prodloužená záda“.

Když přicházel k obětnímu stolu, ruce sepnal níže pod břicho. Nevím, co si myslet o roztržitém chování kněze v obětním průvodu. Na jeho mši sv. jsme nebyli, neboť naši hostitelé na nás čekali v autě, abychom jeli dále a mohli se podívat do kanadského Vancouveru.

Jen na vysvětlenou: naše cesta do Kanady skončila fiaskem. Asi po 60 km jízdy jsme bez problému přešli celnici. Asi 1 km na kanadském území kanadskou pasovou kontrolu zaujaly naše zelené pasy. (Američané mají pasy červené.) Museli jsme vystoupit a nastalo veliké vyptávání, proč nemáme kanadské vízum a proč chceme do Kanady. Vízum by nám byli vystavili za 200 \$ = 5 030 Kč. (U nás se na kanadském velvyslanectví platí 2 400,- Kč). Po delší rozmluvě se zdálo, že Karel Štěpánek „vytlumočil“ vstup do Kanady. Opak byl však pravdou. Dostali jsme tiskopisy, že jsme v Kanadě nežádoucí a odjeli jsme zpět do USA. Můžeme však bez přehánění říci, že jsme v Kanadě byli, i když jen 1 km za celnici. Mám foto vysokého portálu Kanadsko-amerického přátelství a kolem něho krásný park na kanadské straně.

V neděli 26. 6. jsme se vydali na mši sv. do blízkého předměstského katolického kostela Božského Srdce Páně v Bellinghamu. Kostelík je postavený v poměrně příkré stráni. Je celý dřevěný s nízkou věží. Vedle kostela stojí patrová dřevěná fara, jako ostatně téměř všechny domky ve městě, spojená s kostelem.

V neděli jsou zde dvě mše sv. Jedna v 8,30 hod a druhá v 11,00 hod. Ve všední dny jsou mše sv. střídavě ve 12,10 a v 17,00 hod. My jsme byli na mši sv. v 8,30 hod. Vnitřek kostela je opravdu hezký. Stěny jsou bílé. V presbytáři je prostý bílý retábl s parapetem, na něm svíce a květiny, uprostřed zlatý svatostánek s věčným světlem a vpředu bílý zlacený obětní stůl. Vlevo od vítězného oblouku stojí na podstavci socha Panny Marie Lurdské, vpravo sédes po kněze, sedačky pro ministranty a notový pult pro dirigentku. V lodi visí klasická jemně barevná keramická křížová cesta. Ve výklenku lodi je vlevo oltář s obrazem Božského Srdce Páně, naproti ve výklenku zpovědnice a všude krásně aranžované květiny. Na kůru jsou veliké varhany v novogotické skříni.

Když jsme vstoupili do kostela, byli jsme šokováni hlasitým hovorem a smíchem asi 300 přítomných věřících. V tom hluku nebylo možné se soustředit na modlitbu. Při průvodu kněze k oltáři za zvuků preludia varhan vše utichlo. V obětním průvodu šly dvě ministrantky se svícemi, uprostřed ministrant nesl kříž, pak šel jáhen a kněz a za nimi žena nesoucí zdvižený evangeliář.

Veškerá asistence u oltáře, čtení i předzpěv žalmů a dirigování lidového zpěvu, byla zcela ženskou záležitostí. A musím přiznat, vše důstojné a vše ženy zvládly na výbornou. Čtení a kázání kněze jsem samozřejmě nerozuměl. Ale odpovědi a mešní modlitby jsem v duchu říkal česky a pochvaloval jsem si liturgickou jednotu v naší církvi. Při přinášení darů byl nejprve nesen košík, v němž byly vloženy jednak peníze a jednak dary v obálkách, o nichž jsem se zmínil minule. Pak nesly ženy ve velkém skleněném džbánku červené víno a v obětní misce hostie. Hostie byly větší a silnější než u nás. Velká hostie k oběti byla asi v průměru 15 cm. Po konsekraci vína kněz rozlil Krev Páně do 2 kalichů. Při modlitbě Otče náš se všichni věřící, včetně nás, drželi za ruce (mírně zdvižené). Podání ruky při pozdravení pokoje probíhalo radostně a naprosto uvolněně, každý s každým, kam až věřící dosáhli, podobně jako u nás. Nebylo výjimkou,

že manželé si dali mimo pozdravení i políbení pokoje. Přijímání bylo podáváno pod obojí způsobou ve dvojstupu. Kněz a jáhen podávali Tělo Páně před obětním stolem, 2 ženy dávaly pít Krev Páně z kalicha po stranách lodi. Kalich vždy pečlivě ořel bílým plátěným ubrouskem. Pro mě to byl mocný zážitek. Musím ještě podotknout, že věřící šli ke sv. přijímání naprosto ukázněně a klidně, po lavicích, od předních až po zadní. Nevytvořil se žádný chumel, žádné vsouvání do řad, žádné prodírání a kličkování odcházejících, tak jak je to vidět u nás. (Napadá mě otázka: naučíme se někdy, ti z nás co tolik spěchají ke stolu Páně a vytvoří veliký shluk, také důstojně ve dvojstupu přicházet po lavicích ke sv. přijímání?) Mše sv. skončila. Lidé před kostelem si dlouho povídali a pak se v 9,45 hod. odebrali do velikého sálu za sakristií, kde farní rada připravila pro věřící Agapé - pohoštění „No Coffe Hour“.

Zážitky z bohoslužby této neděle v kostele církve metodistické, jejímiž členy jsou naši hostitelé, napíši příště.

V. Jansa

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V říjnu 2005 oslaví:

87 let	pan Adolf Peichl	z Dolní Čermné
85 let	paní Marie Vacková	z Dolní Čermné, nyní bytem v Letohradě
81 let	paní Anna Vašková	z Dolní Čermné
80 let	paní Eliška Pomikálková	z Verměřovic
79 let	pan Antonín Filip	z Dolní Čermné
78 let	paní Magdalena Vávrová	z Dolní Čermné
76 let	paní Věra Šverclová	z Dolní Čermné
76 let	paní Anežka Uhrová	z Dolní Čermné
74 let	paní Věra Kašparová	z Dolní Čermné
73 let	paní Marie Filipová	z Dolní Čermné
72 let	paní Marie Zpěvákova	z Dolní Čermné
71 let	paní Alžběta Mačátová	z Dolní Čermné
71 let	paní Alena Matoušková	z Dolní Čermné
71 let	paní Marie Sršňová	z Verměřovic
70 let	paní Marie Dostálová	z Dolní Čermné
65 let	paní Jaroslava Vašátková	z Petrovic
55 let	paní Jana Marešová	z Dolní Čermné
55 let	pan Josef Hejkrlik	z Horní Čermné
55 let	pan Václav Junek	z Petrovic

Moudrosti:

Ovoce zraje díky slunci
a lidé díky lásce.

J. Langbehn

Láska je Boží cesta k lidem
a lidská cesta k Bohu.

J. Kastl

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byly pokřtěny a staly se členkami Kristovy církve:

v Petrovicích	28.8.2005	Karolína Maixnerová	z Petrovic
ve Verměřovicích	4.9.2005	Marie Pecháčková	z Verměřovic

Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

v Dolní Čermné	18.9.2005	slečna Adéla Hajzlerová	z Horní Čermné
----------------	-----------	-------------------------	----------------

Adéle rád k jejímu uvedení do křesťanského života blahopřeji a vyprošuji věrnost k daru křesťanského povolání.

Manželství před Bohem a před církví uzavřeli:

v Dolní Čermné	17.9.2005	Radim Hampl z Dolní Čermné a Lucie Pechová z Jablonného n. Orli.
----------------	-----------	--

Novomanželům Hamplovým rád blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Výročí zlaté svatby oslavili nebo ještě oslaví:

v Dolní Čermné	manželé Bohuslav a Anežka Pecháčkovi (25.června 1955)
v Petrovicích	manželé Josef a Vlasta Novákovi (24.září 1955)
v Dolní Čermné	manželé Stanislav a Marie Filipovi (8.října 1955)

Všem milým oslavencům k jejich vzácnému jubileu ze srdce blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do dalších let společného života.

Křesťanský jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích	7.9.2005	s panem Oldřichem Rybkou	z Verměřovic
------------------	----------	--------------------------	--------------

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

10.10 – 16.10.

Výstava o životě Židů v Čechách – „Deník Anny Frankeové“
Svatební síň Obecního úřadu v Dolní Čermné

VZPOMÍNKY NA POUŤ DO ŘÍMA (II. ČÁST)

Pokud Vás neunavilo moje první povídání o Římě, mám pro Vás ještě pokračování, slibuji, že už je poslední....

Nedělní ráno, 5. června 2005, jsme zahájili opět cestou na Svatopetrské náměstí. Tentokrát jsme měli naplánováno vystát jednu z dalších front a dostat se na kopuli baziliky svatého Petra. Výtah jsme předem zavrhlí a vydali jsme se pěšky po úzkém a točitém schodišti. Při cestě nahoru do kopule jsme si udělali zastávku na galerii, tj shlédli jsme dolů do interiéru baziliky. Když jsem se minule zmiňovala, jak úchvatně a monumentálně vypadá chrám zespodu, jeho ohromná velikost a rozlehlost vynikne teprve z této galerie. Prohlédli jsme si zblízka mozaiky, kterými je kopule vyzdobena a které se zezdola zdají tak malé... Vystoupali jsme ještě o něco výše a dostali se ven na ochoz. Tady jsme měli celý Řím jako na dlani, vše z ptáčích perspektivy – pod námi náměstí sv. Petra, budova rádia Vatikán, papežská

audienční hala, střecha Sixtinské kaple, budovy papežského paláce, perfektně upravené vatikánské zahrady, do kterých se obyčejný poutník jen ztěží dostane ... Kdyby sem nepřibývali další a další turisté a nebylo tu trochu těsno, asi by se

člověk vydržel kochat pěkně dlouho. Proto jsme raději sešli o něco níž a vystoupili na střechu baziliky. Pohybovat se po rozlehlé ploše bylo také něco úžasného. Dostali jsme se až do blízkosti soch, které jsme zvyklí vídat z průčelí baziliky a které jsou asi třikrát vyšší, než je výška průměrně vyrostlého člověka. Při pomýšlení, kolik musí tento chrám denně unést poutníků mě napadlo jediné - že je snad skutečně onou biblickou skálou...

Ani se nechtělo věřit, ale na kopuli a střeše jsme strávili více jak dvě hodiny a to už byl nejvyšší čas sejít dolů a zaujmout výhodné místo na náměstí, které se během nedělního dopoledne začínalo plnit davy poutníků, protože se mělo konat tradiční nedělní papežské požehnání. Převažovali především skupinky mladých lidí s různými transparenty svědčícími o tom, že jsou nejen z různých koutů Itálie, ale minimálně z celé Evropy. Ti se daný den sjeli do Říma u příležitosti akce nazvané „Vivere da campione – una festa di musica e sport in omaggio a GIOVANNI PAOLO II“ konané na olympijském stadionu. Volně jsem si to přeložila - znalci italštiny mi snad odpustí troufalost – „oslava osobnosti Jana Pavla II. hudbou a sportem“.

Bylo jedenáct dopoledne, tedy hodinu před začátkem papežova požehnání, a náměstí již bylo téměř zaplněné (večer jsem se od pátera Milana dozvěděla, že na Svatopetrské náměstí se vejde asi čtyřicet tisíc lidí). S napětím jsme očekávali, zda Svatý otec bude hovořit z okna papežského paláce či z balkonu baziliky sv. Petra. Těsně před dvanáctou hodinou byla spuštěna vlajka z okna papežského paláce a nastal dlouho očekávaný okamžik - papež Benedikt XVI. vystoupil a pozdravil davy věřících. Svatý otec krátce prohodil italsky, poté v polštině přivítal poutníky z této země, hovořil ve svém rodném jazyce k poutníkům z Německa a nakonec všem věřícím požehnal. Během celé této události se střídaly okamžiky naprostého ztišení poutníků, když Svatý otec hovořil a jásavé reakce davu. Pro každého účastníka to byl určitě jedinečný a nezapomenutelný zážitek.

Pro nedělní odpoledne jsme tentokrát zvolili méně náročný a odpočinkový program – výlet do městečka Frascati vzdáleného asi 20 km od Říma, tedy půl hodiny cesty vlakem. Toto městečko asi s dvaceti tisíci obyvateli je proslulé patricijskými vilami, které si zde bohatí Římané nechávali stavět v období renesance a jeho okolí je typickou vinařskou oblastí.

Po prohlídce tohoto klidného městečka jsme skončili v příjemném sklípku, kde při skleníčce lahodného vína značky Frascati byl konečně čas si po dvou předcházejících náročných dnech trochu odpočinout a popovídat si s ostatními účastníky zájezdu. Znalci z Moravy přitom pochopitelně hodnotili i kvalitu vína.

Pondělí 6. června byl tak trochu cestovatelský den. Náš průvodce měl totiž naplánováno poznání míst, která se nacházela mimo centrum Říma a která by se pěšky jen těžko dala zvládnout. Koupili jsme si tedy celodenní jízdenku na městskou hromadnou dopravu a dorazili do prvního místa – k bazilice San Paolo fuori le Mura neboli Svatý Pavel za hradbami. Tato bazilika byla postavena na místě hrobu svatého Pavla a je druhým největším katolickým chrámem hned po bazilice ve Vatikánu. Do doby, než byla postavena bazilika sv. Petra ve Vatikánu plnila bazilika sv. Pavla funkci hlavního svatostánku katolické církve. Návštěva tohoto chrámu stojí určitě za to, já osobně jsem ho vnímala jako jeden z nejkrásnějších, které jsme během celého pobytu v Římě viděli. Do baziliky se vstupuje přes rozlehlé nádvoří, uprostřed kterého stojí socha sv. Pavla. Z interiéru chrámu si budu pamatovat sérii kulatých medailonových portrétů všech papežů, od svatého Petra po současnost, které se nacházejí po osobu stranách hlavní lodi. K bazilice přiléhá klidná růžová zahrada, která je lemována křížovou chodbou s barevně vykládanými sloupy různých tvarů.

Dalším místem, kam jsme se dojeli podívat byla bazilika San Giovanni in Laterano (Svatý Jan v Lateráně nebo také Lateránská bazilika), která je také biskupským kostelem papežovým. K bazilice přiléhá Lateránský palác, který byl ve středověku papežovou oficiální rezidencí. I v současné době slouží církevním účelům a je součástí teritoria Vatikánského státu. Přes ulici naproti Lateránské bazilice a Lateránskému paláci je další významná památka Scala Santa (Svaté schody). Říká se, že jde skutečně o originální schody přivezené z Jeruzaléma, po kterých kráčel Ježíš Kristus před Piláta Pontského při svém soudu. Okamžitě jsem si vybavila, že replika těchto Svatých schodů se nachází nedaleko od našeho domova – na Hoře Matky Boží u Králík v areálu hedečského kláštera.

Z náměstí San Giovanni in Laterano jsme cestovali dále autobusem po silnici nazývané Via Appia, která byla nejdůležitější římskou obchodní trasou, ale která je i připomínkou dějin ranně křesťanského období, neboť je lemována katakombami, podzemními pohřebišti prvních křesťanů. Zákony antického Říma totiž zapovídaly pohřbívání uvnitř města, proto se všechny katakomby nalézaly za okruhem městských hradeb. My jsme měli v plánu navštívit katakomby svatého Kalixta. Ke katakombám jsme dorazili zrovna v době polední pauzy a měli jsme asi dvě hodiny času. Po krátkém odpočinku jsme se šli projít po okolí katakomb, které je upraveno jako park. Došli jsme až k malému kostelíku Domine Quo Vadis. Ani se nechtělo věřit, že se nacházíme u místa, kde měl podle legendy potkat na svém útěku z Říma před jistou smrtí svatý Petr Krista, kterého se zeptal: „Kam kráčíš, pane můj?“ Kristus mu odpověděl, že na místo, kde bude znovu ukřižován, protože Petr opouští jeho lid. Tato odpověď přiměla Petra, aby se vrátil do Říma a přijal svůj osud.

Prohlídka katakomb je organizována s průvodcem a to tak, aby každému návštěvníkovi byla poskytnuta v jazyce, kterému rozumí. Nám Čechům byla z nabízených jazyků nejbližší polština. Překvapilo nás, že nám byl jako průvodce přidělen čínský katolický kněz. Sice neuměl polsky, průvodní slovo nám pouštěl reprodukovat, ale byl velice sympatický a choval se k nám mile, takže jsme si nakonec stejně porozuměli.

Katakomy jsou vlastně dlouhé chodby, zpravidla v několika poschodích nad sebou, s výklenky, do kterých se ukládala mrtvá těla a které se pak uzavíraly deskami vyzdobenými jednoduchými nápisy a obrázky. Katakomy svatého Kalixta jsou navíc významné tím, že v jedné z jejich částí se nachází krypta prvních papežů a také zde měla být původně pohřbena svatá Cecílie, patronka hudby. Prohlídku katakomb jsme zakončili modlitbou za všechny zde pohřbené křesťany.

Na závěr tohoto dne nám pak zbyla ještě návštěva Španělského náměstí a známého a turisticky hojně navštěvovaného místa - Španělských schodů, nad nimiž se vypíná kostel Trinita dei Monti (Nejsvětější trojice). Celodenní putování jsme skončili na náměstí Piazza del Popolo, které je také nazýváno „předsíní Říma“.

Úterý 7. června byl poslední den našeho pobytu v Římě. Završili jsme jej návštěvou Vatikánských muzeí, která zabírají převážnou část papežských paláců a jsou nejrozsáhlejším muzejním komplexem na světě. Vatikánská muzea obsahují sbírky po staletí shromážděvaná jednotlivými papeži, najdeme zde Egyptské muzeum, sbírku etruského umění, galeii goblenů a map, sbírku řeckého umění, obrazovou galerii zvanou Pinakotéka, ve které se nacházejí díla těch nejvýznamnějších světových malířů. Součástí Vatikánských muzeí jsou dále komnaty Borgiů, Rafaelovy síně vyzdobené nádhernými freskami tohoto umělce a jeho žáků. Vyvrcholením prohlídky Vatikánských muzeí je pochopitelně Sixtinská kaple, kam návštěvníci z celého světa v hojném počtu jezdí obdivovat zejména Michelangelovy nástropní fresky a jeho fresku nazvanou „Poslední soud“ na čelní zdi za oltářem. Většina z nás pak má Sixtinskou kapli spojenou s významnou událostí, která proběhla v dubnu letošního roku – je místem, kde konkláve volí nového papeže a kde také byl zvolen Benedikt XVI.

Po návštěvě Vatikánských muzeí nám zbývalo do odjezdu domů několik hodin, které sotva stačily k tomu, abychom nakoupili drobné dárky pro své nejbližší, něco zásob jídla na cestu, poděkovali všem, kteří se o nás starali v poutním domě Velehrad a rozloučili se s nimi.

A co napsat na úplný závěr?

Říká se, že kdo se ve vatikánské bazilice dotkne palce pravé nohy u bronzové sochy svatého Petra, určitě se do Říma ještě někdy podívá. Nám se to sice nepodařilo, ale přesto doufáme, že se do Říma ještě někdy vrátíme. A pokud se Vám naskytne šance, navštívit toto město třeba i jen na jediný den, určitě ji nepromarněte. Návštěva Říma za to rozhodně stojí.

(H. V. foto J.V.)

SVĚTCI V PRANOSTIKÁCH – ŘÍJEN

1. Na svatého Placida zima teplo vystřídá.
4. Svatý František choulí se v kožiše.
15. Svatá Terezie zasazuje zimní okna.
16. Opadá-li listí do polovice října, svatý Havel na poli zastaví práci a bude mokrá zima. Suchý Havel oznamuje příští suché léto.
17. Svatá Hedvika do řepy cukr namíchá.
22. Svatá Uršula perličky rozsilá, ráno vstala, posbírala, ani jediné nenechala. Svatá Voršila a Kordula - větry pohnula.
28. Šimona a Judy zima leze z půdy. Svatý Šimon a Juda počasí o vánocích ovládá.

OBLASTNÍ CHARITA ČERVENÝ KOSTELEC NABÍZÍ UBYTOVÁNÍ NA HÁČKU

Červený Kostelec leží v Podkrkonoší (okres Náchod), v malebném kraji Boženy Němcové, bratří Čapků a Aloise Jiráska.

Celoroční ubytování v nových jedno, dvou a více lůžkových podkrovních pokojích s vlastním příslušenstvím.

V každém pokoji je kuchyňka s varnou deskou, mikrovlnnou troubou a varnou konvicí, dále televize, telefon a bezplatné připojení k internetu. K dispozici je společenská místnost s posezením a možnost stravování pro skupiny.

V Háčku můžete dále využít nabídku dalších služeb a regenerace: edukční centrum pro 50 osob, recepce s barovým občerstvením, masáže, suché uhličité lázně Biotherik, kadeřnictví, kosmetika a modeláž nehtů, solárium.

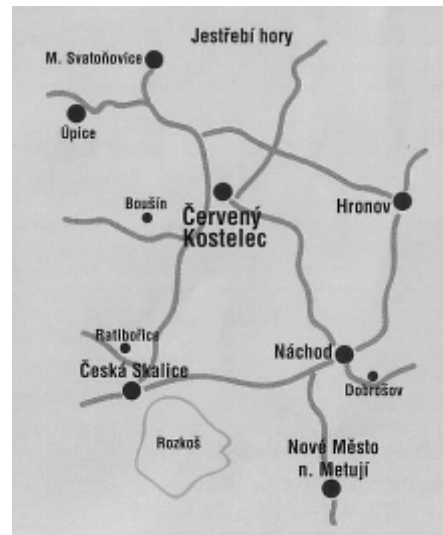
V Háčku si lze také vyzkoušet sálovou hru Rikoše, stolní tenis, floorbal, stolní hokej, dráhový minigolf, petanque, kriket, je možné navštívit menší tělocvičnu s horolezeckou stěnou, pro děti 1 – 6 let je zde mateřské centrum (možnost hlídání) a venkovní dětské hřiště.

Kontakt: Háčko, Manž. Burdychových 245, 549 41 Čer. Kostelec, tel: 491 465 148

E-mail: hacko@hospic.cz, www.hacko.zde.cz

Leták s kompletní nabídkou Háčka je pro vás na nástěnce v chodbičce farního kostela v Dolní Čermné.

Ve farním kostele je také nabídka podzimních termínů kurzů domácího ošetřování.

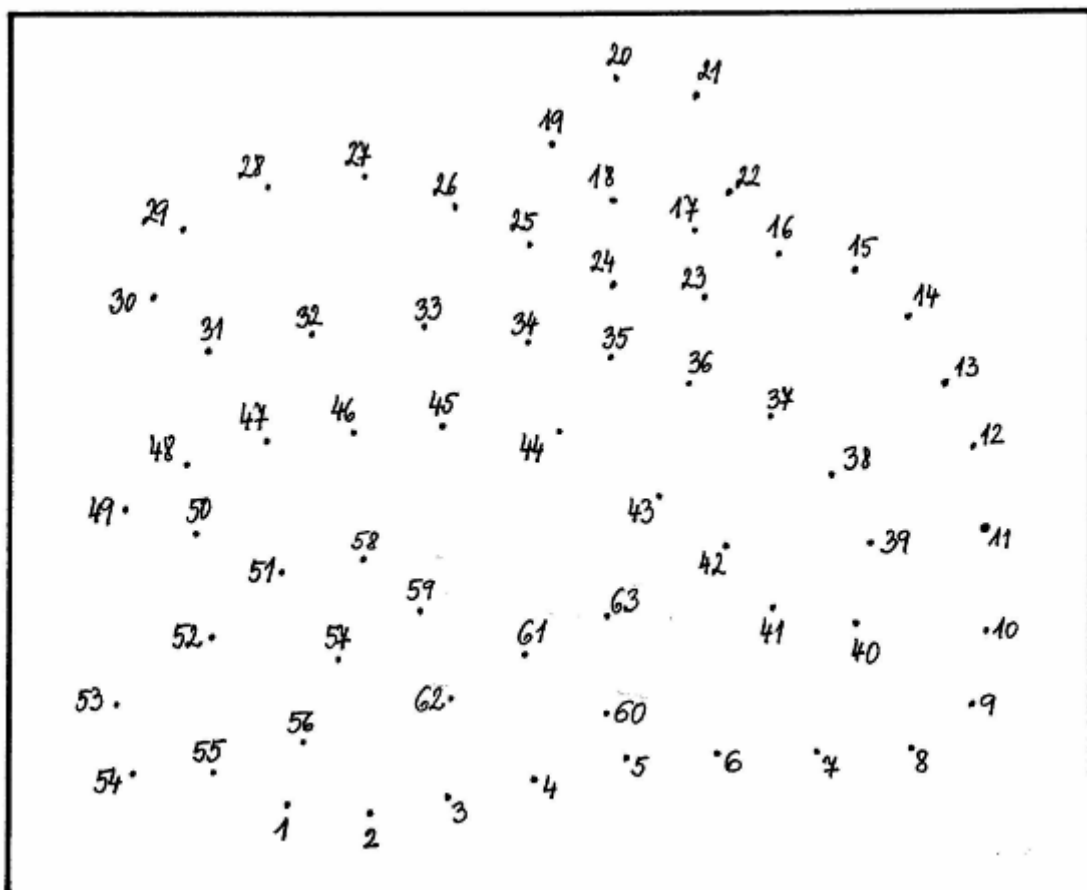
PRO DĚTI

Ahoj děti!

Minulý měsíc jste měly pomoci barev dotvořit obrázek. Na první pohled to byla jen pavučina čar, která nic neznamenala. Ale po vybarvení jednotlivých políček najednou obrázek získal svůj obsah, kytičku pestrých květů. Dnes pro vás má Otazníček zase trochu jiný úkol. V rámečku to totiž vypadá jako v mraveništi čísel. Vy však z toho můžete vytvořit obrázek. Stačí spojovat čísla postupně za sebou a hned uvidíte. A ještě lepší bude, když kolem teček (od 1 do 58) namalujete malý kroužek. Spojnici mezi 1 a 55 udělejte jako poslední.

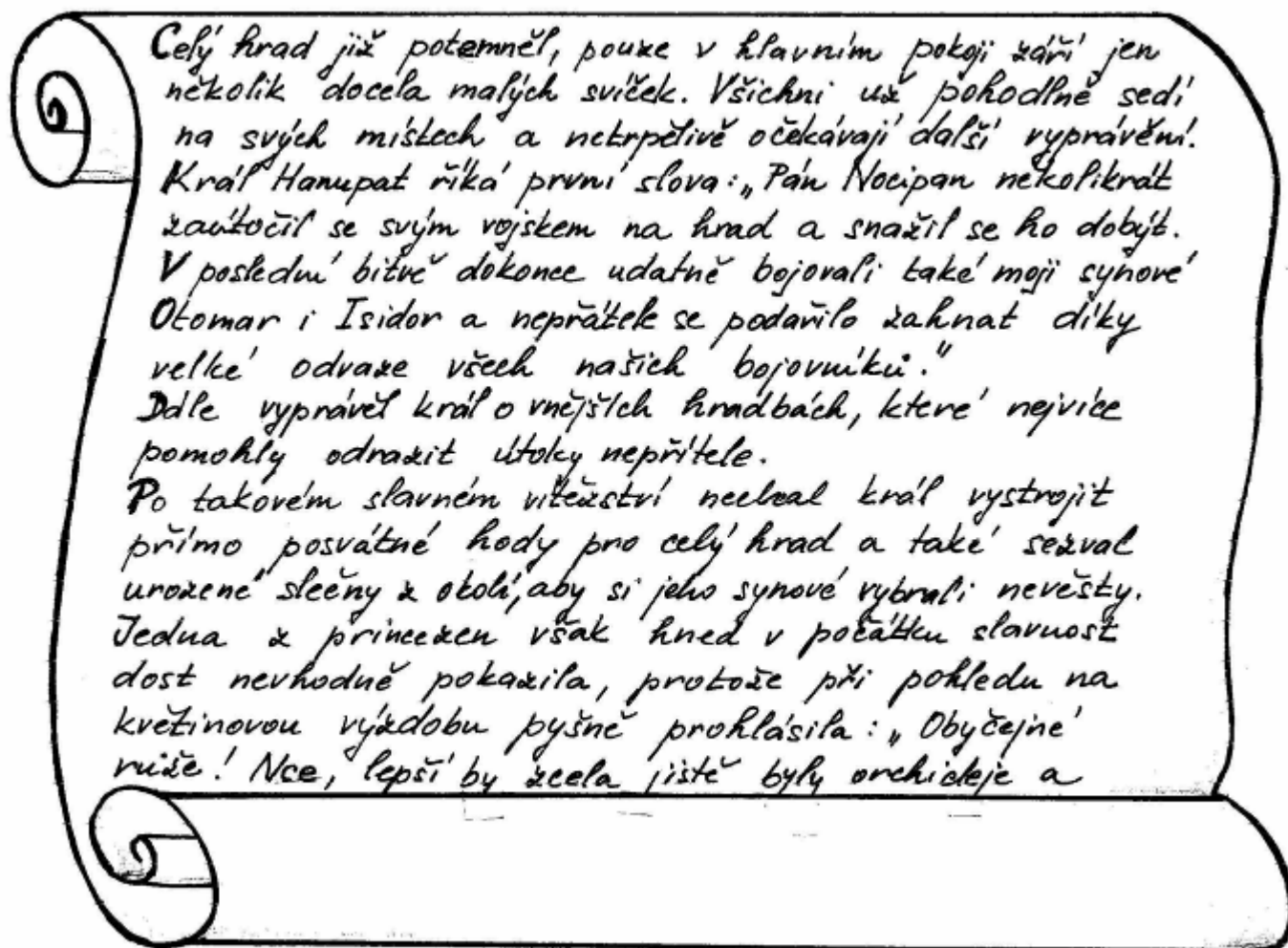
Až obrázek dokončíte a uvidíte, co je na něm nakresleno, zamyslete se, jakou souvislost to má s brzy začínajícím měsícem říjnem. Už jsme si to připomínali mnohokrát, takže doufám, že na to snadno přijdete.

(Otazníček)

Pro starší:

Prohlídky hradů a zámků tvoří náplň mnoha našich výletů. Během prázdnin a dovolených nás k tomu lákala spousta krásných míst. Člověk prochází starodávnými komnatami, obdivuje výzdobu a náheru a jen si představuje panstvo v dobových šatech. Tak trochu jako v pohádce. A tak se pojdme na chvíli těmi představami nechat unášet...

Ale to už se bohužel nedozvíme, protože listina nám nedovolí přečíst žádné další slovo, které je na ní napsáno. Nevíme tedy, co bylo na začátku, ani jak pokračovala slavnost. Můžeme si jen domýšlet a představovat. Nám to ale v tuto chvíli stačí, protože dnešní úkol se právě do těchto řádků pohodlně vešel. Ještě asi pořád nevíte, kam mířím. V sedmi uvedených souvětích je ukryto sedm slov. S výjimkou druhého, kde slovo není a třetího, kde jsou dvě, je vždy v jednom souvětí jedno slovo. Ze slov složte větu, která vypovídá důležité věci o nadcházejícím období.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Prosíme o **Boží požehnání pro žáky a studenty** v novém školním roce.**SLUŽBA LEKTORSKÁ**

Říjen 2005				
2.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30	Menclovi 193
			16.00	Zpěvákovi 195
9.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 172
			16.00	Formánkovi 83
16.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30	Faltusovi 128
			16.00	Kunertovi 125
23.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 458
			16.00	Pecháčkovi MH
30.10.	Ne	31. neděle v mezidobí	7.30	Šebrlovi 80
			16.00	Málkovi 77 HČ

Listopad 2005				
1.11.	Út	Všichni svatí	18.00	Jurenkovi 160
6.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Langrovi 173
			10.30	Nastoupilovi 109
13.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	p. Mikulová 162
			10.30	Kubíčkoví 140
20.11.	Ne	Kristus Král 34. neděle v mezidobí	7.30	Kužílkoví 202 HČ
			10.30	Macháčkoví 180 HČ
27.11.	Ne	1. neděle adventní	7.30	Marešovi 264 HČ
			10.30	Vávrovi 264

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

26. neděle v mezidobí
25. září 2005
39. týden / 2005

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 26. září- pondělí sv. Kosmy a Damiána, mučedníků**
19.00 Dolní Čermná – za Josefa a Alžbětu Janků a celý rod
- 28. září- středa Slavnost Sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa, státní svátek ČR**
7.30 Dolní Čermná – za Marii Krpálkovou a rodiče
9.00 Petrovice – za Vincence Vávru, manželku a syna
19.00 Verměřovice – za Václava Horáka, Václava Faltuse a rodiče
- 29. září - čtvrtek Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů**
6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce
- 30. září - pátek sv. Jeronýma, kněze a učitele církve**
19.00 Dolní Čermná – za Josefa a Annu Formánkovy
- 1. října - sobota první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvr. srdce P. Marie sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve**
6.45 Dolní Čermná – za farníky
17.00 Petrovice – za Františka a Jana Markovy a syna

2. října - neděle – 27. neděle v mezidobí

- Dolní Čermná - 7.30 h.** – za rodinu Vávrovu a Cejnarovu
Verměřovice - 9.00 h. – za Filoménu Vašíčkovou, rodiče a duše v očisti
Mariánská Hora - 16.00 h. – za rodinu Betlachovu, Milisdorferovu, Šafářovu a vnuka Zdeňka

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

ve farním kostele se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Akce ve farnosti:

Akce	den	datum	hodina	místo
hudební koncert Kvarteta z Lanškrouna	středa	28. 9.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
Dětské klubičko	čtvrtek	29. 9.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
rytmická mše svatá pro mládež	pátek	30. 9.	19.00 h.	kostel Dolní Čermná
setkání mladých na faře	pátek	30. 9.	20.00 h.	fara Dolní Čermná

Upozornění:

Od soboty 1. října t. r. dochází ke změně času večerních bohoslužeb ve farním kostele v pondělí, ve středu a v pátek z 19.00 h. na 18.00 h. Sobotní mše svatá ve filiálních kostelech bude vždy v 17.00 h. Prosím počítejte s těmito změnami!

ANEKDOTA

Taxikář veze domů dvě postarší nóbl dámy z nějakého večírku. Dámy si povídají. „Viděla jste toho mladíka v zeleném saku, jak jedl dezert vidličkou na saláty?“ „A viděla jste ten nemožný pár, když on šel do dveří první?“ „A tu nemožnou blondýnu, co pila k rybě červené víno?“ Taxikář je chvíli poslouchá a pak pronese: „Dámy, nevadí vám, že k vám sedím zády?“

POUTNÍK, ŘÍJEN 2005

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **9. října 2005**, Poutník vyjde **30. října 2005**

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek **Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.**

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., 561 53 Dolní Čermná 231, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.